

Lesbrief 12 - Richt je geest op Gods Koninkrijk

Jaar 2

Kim Nataraja

De afgelopen vijf weken hebben we gezien dat de focus op ons ware zelf (de goddelijk vonk in onszelf), alsmede berouw, nederigheid en het zuiveren van onze egocentrische emoties van wezenlijk belang zijn:

"Ga binnen in jezelf en kijk: als je jezelf nog niet mooi genoeg vindt, doe dan zoals een beeldhouwer doet met een beeld dat hij mooi wil maken; hij bijtelt één stukje weg en effent een ander, maakt een plekje glad en een ander duidelijker, net zolang totdat het beeld een prachtig gezicht vertoont. Doe zoals hij en verwijder wat overbodig is, maak recht wat oneerlijk is, en houdt er nooit mee op om je eigen beeld te boetsen, totdat de goddelijke pracht van de deugd uit jou tevoorschijn straalt ... Open je ogen en zie." (Plotinus – Enneads I 6,9,7-24)

Maar wat zien we? Wie of wat is het Goddelijke? Clement van Alexandrië – één van de vroege Kerkvaders – zei: "Met het besef van puur zijn kom je het dichtst bij God ... Hij is onuitsprekelijk, voorbij alle woorden, voorbij elk concept, voorbij elke gedachte."

We kunnen God of wat we ervaren niet beschrijven. Met onze rationeel verstand proberen we betekenis te geven aan iets dat ons intuïtieve bewustzijn gewaar werd, en dat is werkelijk onmogelijk. Bede Griffiths zei: "Het lijkt mij dat we uiteindelijk boven elke vorm van gedachte moeten uitstijgen – zelfs boven die van de Drie-eenheid, de Incarnatie ... Deze behoren allemaal tot de wereld van de tekens – de manifestaties van God in het menselijk denken – maar God Zelf, de Waarheid zelf ligt voorbij elke vorm van denken."

Het is belangrijk om ons centrum van waarneming te laten verschuiven van de oppervlakte naar de diepte. Dan ervaren we dat "de aanwezigheid van Jezus – zijn Heilige Geest – in ons aanwezig is en ons roept om volledig bewust te worden op dit niveau van ons zijn. We ontwaken tot onszelf in een oogwenk, tot de Geest die in ons leeft, en van daaruit naar het bewustzijn van gemeenschap met God zelf waartoe we allen geroepen zijn om erin te delen. We ontwaken dus niet tot een platonische eenzaamheid maar tot een volledige gemeenschap met alle zijn in het Zijn zelf." (John Main – Van Woord naar Stilte)

Dan laten we door onze getransformeerde houding Gods natuur zien: "Elke ziel is, en wordt, datgene waarover ze contempleert." (Plotinus) We hoeven alleen maar te zitten en te wachten:

Ik zei tot mijn ziel, wees stil, en laat de duisternis over je komen
het zal de duisternis van God zijn.

Ik zei tot mijn ziel, wees stil, en wacht zonder hoop
want hoop zal hoop zijn op het verkeerde;
er is niettemin geloof.

Maar het geloof en de liefde en de hoop groeien in het wachten.
Wacht zonder gedachte, want je ben niet klaar voor overdenking:
Aldus zal de duisternis licht worden, en de stilte zal dansen.

(T.S. Eliot - Four Quartets)

I said to my soul, be still, and let the dark come upon you
which shall be the darkness of God.

I said to my soul, be still, and wait without hope
for hope would be hope for the wrong thing;
there is yet faith.

But the faith and the love and the hope are all in the waiting.
Wait without thought, for you are not ready for thought:
So the darkness shall be the light, and the stillness the dancing.

(T.S.Eliot – Four Quartets)